

Phẩm 52: CĂNG-GIÀ THIÊN

Bấy giờ, trong pháp hội có một Thiên nữ tên là Căng-già Thiên, từ chỗ ngồi đứng dậy, phủ vai bên trái, gối bên phải quỳ xuống đất, chắp tay hướng về Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, con sē tu hành các pháp Bố thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tinh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, đem lại sự thành tựu đầy đủ cho các hữu tình, làm nghiêm tịnh cõi Phật, cõi Phật mà con mong cầu đúng như hiện nay Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã vì các đại chúng giảng nói đầy đủ tất cả cảnh tượng của cõi ấy ở trong kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm diệu này.

Căng-già Thiên nêu bày như vậy rồi liền đem các thứ hoa vàng, hoa bạc, các thứ hoa tươi sinh trưởng nơi đất liền hay dưới nước, các vật phẩm trang nghiêm, lại cầm một chiếc Thiên y màu vàng ròng, hết mực cung kính tung rải lên trên chỗ Phật. Do thần lực của Đức Thế Tôn nên Thiên y bay vút lên không trung, xoay qua phía bên phải, ở trên đỉnh Phật, biến thành đài báu có bốn trụ bốn góc, trang trí thật đẹp để trang nghiêm, ai cũng thích chiêm ngưỡng.

Khi ấy, Thiên nữ cầm đài báu này nguyện ban cho các hữu tình đều có như nhau, cũng hồi hướng quả vị Giác ngộ cao tột.

Lúc này, Như Lai biết rõ Thiên nữ kia chí nguyện sâu rộng, liền mỉm cười. Theo pháp của chư Phật thì khi mỉm cười luôn có các thứ hào quang từ nơi kim khẩu phóng ra; nay Phật cũng vậy, từ nơi diện mông của Ngài phóng ra các thứ hào quang xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, biếc, tía lục, chiếu khắp vô lượng, vô biên, vô số thế giới trong mười phương, rồi trở lại cõi này, hiện đại thần biến, vòng quanh Phật ba vòng và nhập vào đỉnh Phật.

Bấy giờ, Cụ thọ A-nan trông thấy việc ấy, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, gối phải quỳ xuống đất, chắp tay hướng về Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà Ngài mỉm cười; vì chư Phật khi mỉm cười đều có nguyên do cả.

Phật bảo A-nan:

–Nay Thiên nữ này, ở đời vị lai sẽ được làm Phật, kiếp ấy tên Tinh dù, hiệu Phật là Kim Hoa Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trưởng Phu, Diều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm. A-nan nên biết, nay Thiên nữ này, chính là thân nữ cuối cùng phải thọ; bỏ thân này rồi liền thọ thân nam cho đến tận cùng đời vị lai cũng chẳng thọ lại thân nữ; từ cõi này chết rồi thì sinh vào thế giới vô cùng tốt đẹp của Đức Phật Bất Động Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở phương Đông. Tại cõi Phật ấy, vị nữ kia luôn siêng tu phạm hạnh, cũng có hiệu là Kim Hoa, tu các hạnh Đại Bồ-tát.

Này A-nan, Đại Bồ-tát Kim Hoa này ở cảnh giới ấy chết rồi lại sinh vào phương khác, từ cõi Phật này đến cõi Phật kia, dù sinh ở bất kỳ cõi nào cũng thường chẳng xa Phật. Như vị Chuyển luân vương từ đài quán này đến đài quán khác, vui vẻ hưởng mọi thứ an lạc, cho đến mạng chung chân chẳng chạm đất; Bồ-tát Kim Hoa cũng như vậy, từ cõi Phật này đến cõi Phật kia cho tới khi đạt quả vị Giác ngộ cao tột, ở trong đời nào thường không xa Phật, luôn được lãnh hội chánh pháp, tu hạnh Bồ-tát.

Khi ấy Cụ thọ A-nan thầm nghĩ: “Bồ-tát Kim Hoa khi thành Phật hẳn cũng tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Chúng Đại Bồ-tát ở pháp hội ấy, số nhiều hay ít cũng giống như hội chúng Bồ-tát của Đức Phật hiện nay.”

Phật biết ý nghĩ ấy, bảo A-nan:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông đã nghĩ! Bồ-tát Kim Hoa khi thành Phật cũng vì chúng hội tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế. Chúng Đại Bồ-tát ở pháp hội ấy, số nhiều hay ít cũng giống như hội chúng Bồ-tát của Phật hiện nay.

Này A-nan nên biết, Đại Bồ-tát Kim Hoa đó, khi thành Phật thì nơi thế giới của Phật ấy số lượng đệ tử xuất gia rất nhiều chẳng thể tính đếm: hoặc trăm, hoặc ngàn, hoặc trăm ngàn, hoặc ức, hoặc trăm ức, hoặc ngàn ức, hoặc trăm ngàn ức, hoặc triệu, hoặc trăm triệu, hoặc ngàn triệu, hoặc trăm ngàn triệu chúng đại Bí-sô, chỉ có thể nói tóm tắt là vô số, vô lượng, vô biên trăm ngàn ức triệu chúng đại Bí-sô.

Này A-nan nên biết, Đại Bồ-tát Kim Hoa đó, khi thành Phật thì nơi cõi Phật ấy không có nhiều thứ tội lỗi như các tội lỗi đã được nêu ra trong kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này.

Bấy giờ, Cụ thọ A-nan lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Thiên nữ này, trước đây đối với Đức Phật nào đã phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, vun trồng các căn lành, phát nguyện hồi hướng, cho nên nay gặp Ngài, cung kính cúng dường để được thọ ký quả vị không thoái chuyển.

–Này A-nan nên biết, vào thời quá khứ, Ta ở chỗ Đức Phật Nhiên Đăng, dùng năm cành hoa dâng lên tung rải cúng dường Phật, phát nguyện hồi hướng. Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đăng Giác biết căn cơ của Ta đã thành thục nên thọ ký cho Ta. Bấy giờ, Thiên nữ nghe Phật Nhiên Đăng thọ ký Đại Bồ-tát cho Ta, nên hết sức vui mừng, liền dùng hoa vàng tung rải lên trên chỗ Phật để cúng dường, lại phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, trồng các căn lành, phát nguyện hồi hướng rằng: “Vào đời vị lai, khi Đại Bồ-tát này thành Phật, thì con cũng được Đức Phật ấy thọ ký, giống như Phật Nhiên Đăng hiện nay đã thọ ký Đại Bồ-đề cho Bồ-tát ấy (tức là Ta).” Vì thế nên Ta nay thọ ký cho Thiên nữ ấy.

Cụ thọ A-nan nghe Phật nói xong thì vô cùng hoan hỷ, lại bạch Phật:

–Thiên nữ này, từ lâu dốc vì quả vị Giác ngộ cao tột, vun trồng cội gốc phước đức, nay đã thành thục nên được Phật thọ ký.

Phật bảo A-nan:

–Đúng vậy, đúng vậy! Thiên nữ này từ lâu đã vì quả vị Giác ngộ cao tột, vun trồng cội gốc phước đức, nay đã thành thục nên được Ta thọ ký.

M